

afgaaede Embedsmand, blev at tilsvare med Rug eller deelige, saa synes det i sig at være det Naturligste, at man nu ved disse Udvalsets Afslutning holder sig til det historisk Givne, naagtet der kan være nogen Mangel i den Udkomst, hvorfra det har sin Oprindelse. Det indsees heller ikke, at der paa anden Maade kan havees Visshed for, at vedkommende Embedsmænd erholde, hvad der virkelig tilkommer dem; thi, efter hvad der ovenfor er anført, kan man ikke lægge de nuværende Gaardes Antal til Grund for derefter at bestemme, hvormeget Byg der burde svares, og det lader sig ikke gjøre at convertere det Quantum, som er ydet i Rug eller anden Kornsort, til et tilsvarende Quantum i Byg, eftersom det vel kan tænkes, at der ved Forandringen er taget Hensyn til, at der blev ydet en Kornsort af en større eller ringere Værdi, og derfor ogsaa er bestemt et mindre eller større Quantum. Til det Anførte kommer endnu for de nuværende Embedsmænds Vedkommende det Billighedshensyn, at de ved at ansøge om deres Embeder have havt al Grund til at gjøre Regning paa, at Indtægten af den omhandlede faststaaende Udelse vilde for dem blive den samme, som den havde været for deres Formænd, og det vilde saaledes for dem blive et ganske usforduuet Tab, om man deri vilde afforte dem Noget.

Hvad dernæst angaaer Spørgsmaalet om Ansættelsen af Pengeværdien paa de forskellige Kornsorter, hvori Dommerkornet er blevet ydet, da har man, skøndt Kornpriserne ere noget forskellige i de forskellige Provindser, anseet det rigtigst at opløse Beregningen efter en Middelpriis af 3 Rbd. for en Tønde Byg, 4 Rbd. 3 Mk for en Tønde Rug og 2 Rbd for en Tønde Havre, hvilken Priis paa det Nærmeste svarer til Gjennemsnittet af samtlige Capitelstarter for de sidste 10 Aar, førend Dommerkornets Ophævelse fandt Sted. Herved erholde vel enkelte Dommere noget mere, end de kunne gjøre Regning paa; men Statskassen lider dog derved ikke noget Tab, da Prisen for langt flere Dommeres Vedkommenbe maa ansees for temmelig lav. Med Hensyn til de andre vilkaarlige Udvalser, paa hvilke en saadan Norm ikke er anvendelig, har man troet at maatte følge de vedkommende Retsbetjentes egen Angivelse, saavidt samme iøvrigt maatte ansees passende og billig.

Det Beløb af Dommer- og Skriverkorn, som for ethvert Embede er lagt til Grund ved Pengeerstatningens Ansættelse, erfares af den medfølgende Fortegnelse, og naar Erstatningen derefter beregnes i Dyreenstemmelse med de anførte Regler, udkommer der et Totalbeløb af 21,235 Rbd. 46 Sk., som bliver at fordele paa den i Lovudkastets § 2 bestemte Maade. Iøvrigt forudsættes det, at der for Aarene 1851 og 1852 ved en Tillægsbevilling vil blive tilstaaet Retsbetjentene Forskjellen imellem den Godtgørelse, som de i disse Aar have erholdt, og den endelige Erstatning, der nu bestemmes for Fremtiden.

Da det ved Forandringer, som iværksættes for at tilvejebringe en bedre Ordning af Jurisdictionens forholdene, er ønskeligt, at det, for at undgaae usornøden Vidtløftighed, overlades til Administrationen at foretage de tilsvarende Forandringer i den ved Lov bestemte Fordeling af Dommerkornsgodtgørelsen, findes i Lovudkastets § 3 optagen en Bestemmelse i denne Henseende.

Endeligen vil den ved Loven af 19de Marts d. A. anordnede Fordeling af Erstatningen for Dommer- og Skriverkorn falde bort, naar den nye Lov udkommer, hvorfor hiin Lov bliver at hæve.